

உண்மை நின்றிட வேண்டும்

திங்கள், ஏப்ரல் 18, 2022

தமிழ் இணைப்பு மொழி: சாத்தியமா... சமாளிப்பா?

அண்மையில் நடந்த நாடாளுமன்ற ஆட்சிமொழிக் கூட்டத்தில் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அமித் ஷா, ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக இந்தியைத் தொடர்பு மொழியாக ஏற்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்தது, தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் அலுவல் மொழி குறித்த விவாதங்களைத் தொடங்கிவைத்திருக்கிறது. அமித் ஷாவின் கருத்துக்குப் பலத்த எதிர்ப்புகள் எழுந்துள்ள நிலையில், ஏறக்குறைய ஒரு வாரம் கழித்து, தமிழ்நாடு பாஜக தலைவர் அண்ணாமலை கோவை பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் தெரிவித்திருக்கும் கருத்து தமிழ் ஆர்வலர்களிடையே வியப்பையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இலக்கு வைத்துச் செயல்பட்டால் 20 ஆண்டுகளில் தமிழை இந்தியாவின் இணைப்பு மொழியாக்கிவிடலாம். அதற்கான முயற்சிக்கு பாஜக துணைநிற்கும் என்று அவர் தெரிவித்துள்ளார். இது தமிழ்நாடு பாஜகவின் தனிப்பட்ட கருத்தா இல்லை, தேசிய அளவிலும் இந்தக் கருத்தை அக்கட்சி ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதா என்ற கேள்வியும் எழுந்துள்ளது.

இந்நிலையில், சித்திரைப் புத்தாண்டு அன்று சென்னை அரசு மருத்துவமனை நிகழ்ச்சியொன்றில் கலந்துகொண்ட தமிழ்நாடு பாஜக தலைவர் மீண்டும் இதே கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். புதிய கல்விக் கொள்கையின்படி, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1 முதல் 5-ம் வகுப்பு வரையில் தமிழில்தான் படிக்க வேண்டும், மூன்றாவது மொழியாக எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம் என்ற மத்திய அரசின் நிலையை அவர் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். மொழிப் பாடங்களைப் பொறுத்தவரை இந்தியைக் கட்டாயம் படித்தே ஆக வேண்டும் என்று புதிய கல்விக் கொள்கையில் சொல்லப்படவில்லை என்பது உண்மையே. ஆனால், மூன்றாவது மொழியாக எந்த இந்திய மொழியை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற வாய்ப்பை அளிக்கும்போது, அதிகம் பேர் பேசுகின்ற மொழி என்பதோடு, அரசமைப்பில் ஆட்சிமொழியாகவும் இடம்பெற்றிருக்கும் மொழி என்ற அடிப்படையில் இந்தக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும் என்பது மிகவும் இயல்பானது.

இந்தி பேசாத மாநிலங்களின் அரசுகள் தங்களுக்குள் மேற்கொள்ளும் நட்புறவு உடன்படிக்கைகளின் வாயிலாக, இந்திக்கு மாற்றாக இந்தி அல்லாத மற்றொரு மொழியைக் கற்பிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கலாம். தமிழ்நாடு பாஜக தலைவர் அண்ணாமலை குறிப்பிடுவதும் அதைத்தான். ஆனால், அதற்கான நடைமுறைச் சாத்தியங்கள் அவ்வளவு எளிதானது அல்ல என்பதும் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. தற்போது தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் விவாதங்களின் மையம், இந்தியை இணைப்பு மொழியாக நிறுவும் மத்திய அரசின் முயற்சிகளைப் பற்றியதே. மொழிப் பாடங்களில் ஒன்றாக இந்தியை கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புகளை உருவாக்குவது இந்தியை அலுவல் மொழியாக மட்டுமின்றி, மாநிலங்களுக்கு இடையிலான இணைப்பு மொழியாகவும் மாற்றுக்கின்ற நீண்ட காலச் செயல்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அச்சத்துடன் பார்க்கப்படுகிறது. மொழிப் பாடங்களில் இந்தி கட்டாயமில்லை என்று சமாதானம் சொல்லும் தமிழ்நாடு பாஜக, இந்தி இணைப்பு மொழியாகாது என்று உறுதியளிக்க முடியுமா என்ற கேள்வி தவிர்க்கவியலாதது. இணைப்பு மொழியாக இந்திய மொழிகளில் எதுவொன்றும் இருக்கலாம் என்றும் பாஜக சமாதானம் சொல்கிறது. ஆனால், இந்திதான் இந்தியாவின் அலுவல் மொழி என்ற கொள்கையில் காங்கிரஸைப் போலவே பாஜகவும் உறுதியாகத்தான் இருக்கிறது.

சுதேசியச் சிந்தனையாளர் ஆதிசேசய்யா

ஆ. அறிவுழகன்

இந்திய விடுதலையின் 75-ம் ஆண்டைக் கொண்டாடிவரும் இச்சூழலில் கல்வி, தொழில், வணிகம், தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் பன்னாட்டுப் பெருநிறுவனங்களை முன்னிறுத்திவிட்டோம். விடுதலைக்கு முன் ஆங்கிலேயர்களால் நசுக்கப்பட்ட உள்ளூர் தொழில் வளங்களை மீட்டெடுப்பதற்கு, சுதேசிக் கப்பல் விட்ட வ.உ.சி.யின் 150-வது பிறந்த ஆண்டைக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில், சுதேசியத்தை மீள்கட்டமைப்பு செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் மாநிலங்கள் இருக்கின்றன.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் தொழிற்பெருக்கம் மற்றும் வறுமை ஒழிப்புக்காக 1950-களில் யுனெஸ்கோ உதவிசெய்ய முன்வந்தது. இதனை யுனெஸ்கோவின் பிரதிநிதியாக ஆதிசேசய்யா அப்போதைய பிரதமர் நேருவிடம் தெரிவித்தார். “எங்கள் நாட்டில் 40 கோடி இதயங்கள் உள்ளன. இந்த மனித வளத்தைக் கொண்டு எங்களுக்குத் தேவையான சாலைகள், ரயில்வே நிலையங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், வீடுகள் போன்றவற்றை நாங்களே கட்டமைத்துக்கொள்கிறோம். யுனெஸ்கோவிடம் நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது கல்விக்கான உதவியை மட்டும்தான். அதனை யுனெஸ்கோ எங்களுக்கு வழங்கினால் போதும்” என்று நேரு சொன்னதாக ஆதிசேசய்யா குறிப்பிடுகிறார்.

யுனெஸ்கோவின் உறுப்பு நாடுகளின் - குறிப்பாக அப்போது சுதந்திரம் பெற்றிருந்த ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் நாடுகளின் - கல்வி வளர்ச்சியைச் செழுமைப்படுத்த மிகப் பெரிய தொகை வேண்டியிருந்தது. யுனெஸ்கோவால் பெருந்தொகையை இந்நாடுகளுக்குச் செலவிட முடியாது என்பதால், உலக வங்கியிடம் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் இந்நாடுகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார் யுனெஸ்கோவின் பிரதிநிதியான ஆதிசேசய்யா. ‘பணத்தைப் போட்டுப் பணத்தை அள்ளுவதையே’ குறிக்கோளாகக் கொண்ட உலக வங்கி, வணிக நோக்கத்துக்கு மட்டுமே, அதாவது உள்கட்டமைப்பு, தொழில் வளர்ச்சி சார்ந்த திட்டங்களுக்கு மட்டுமே கடனளித்துவந்தது. அதனால், ஆதிசேசய்யாவின் வேண்டுகோளுக்கு முதலில், ‘கல்விக்காகக் கடன் அளிப்பது என்பது தனது பணியில்லை’ என்று கைவிரித்தது. ‘வறுமை ஒழிப்பும், பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படவும் மக்களுக்குக் கல்வி அவசியம். அதனால் கல்விக்கு உலக வங்கி கடன் வழங்க வேண்டும்’ என்பதை தொடர்ச்சியாக அவர் வலியுறுத்தி, யுனெஸ்கோவுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செய்யவைத்தார். உலக அளவில் இது மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. ஒரு தமிழர், உலக வங்கியைத் தனது பேச்சாலும் செயலாற்றலாலும் சேவைத் துறைக்கு மடைமாற்றம்

ஒரு தமிழர், உலக வங்கியைத் தனது பேச்சாலும் செயலாற்றலாலும் சேவைத் துறைக்கு மடைமாற்றம் செய்ததை இதுவரை யாரும் செய்யவில்லை என்றே சொல்லலாம்!

செய்ததை இதுவரை யாரும் செய்யவில்லை என்றே சொல்லலாம்.

இதன் பயனாக முதன்முதலாக 1964-ல் பிலிப்பைன்ஸுக்கு வேளாண் கல்லூரி அமைக்க உலக வங்கிகடன் அளித்தது. அதே ஆண்டு ஆப்கானிஸ்தானின் கல்வி வளர்ச்சித் திட்டத்துக்கும் உதவிசெய்தது. உலக வங்கிக் கடனுதவியுடன் வளர்ந்துவரும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக முறையே ‘கராச்சி திட்டம்’ (1959), ‘அடிஸ் அபாயா திட்டம்’ (1961), ‘சாண்டியாகோ-டி-சில்லி திட்டம்’ (1962) ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தி, அந்நாட்டு மக்கள் கல்வியில் முன்னேற்றமடையப் பெரும் பங்காற்றினார் ஆதிசேசய்யா. யுனெஸ்கோ துணைப் பொதுச்செயலாளராக அவர் பணியாற்றியபோதும் கூட யுனெஸ்கோ உறுப்பு நாடுகளில் அந்தந்த நாடுகளின் கலாசாரத்துக்கு ஏற்ற கல்வி, அறிவியல் தொழில்நுட்பங்களை அங்கே மீள்கட்டமைப்பு செய்தார். “கல்வி என்பது ஒரு குழந்தையின் மூளையில், மாணவரின் மனதில் நடக்கும் ஒரு செயலாகும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். டெல்லியிலே சென்னையிலே ஏன் வேலூர் போன்ற மாவட்டத் தலைநகரங்களிலோ இருந்துகொண்டு, ஒரு பள்ளியின் செயல்பாட்டை நெறிப்படுத்த முடியாது” என்கிற பார்வையின் ஊடாக ஆதிசேசய்யாவின் சுதேசியச் சிந்தனையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

கல்வி, பொருளாதாரச் சிந்தனையாளராக மட்டுமே அதிகம் பேசப்பட்ட மால்கம் ஆதிசேசய்யா ஏழை, எளிய மக்களின் வாழ்வாதாரத்திலும் சுதேசியம் வேண்டும் என்பதைப் பல தருணங்களில் வலியுறுத்திப் பேசியுள்ளார். மாநிலங்களவை உறுப்பினராக ஆதிசேசய்யா இருந்தபோது, தென்மாநிலத் தென்னை விவசாயிகளுக்காகக் குரல் எழுப்பியதோடு, அவர்களின் வாழ்வாதாரத்துக்கு ஏற்ற தொலைநோக்குத் திட்டத்தையும் முன்வைத்திருக்கிறார்.

“தென்னை விவசாயத்தில் நமக்குப் பயனுள்ள ஏழு பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. தேங்காய்த் துருவலைக் கொண்டு கர்நாடகம், தமிழ்நாடு, கேரளத்தில் பல உணவுகளைத் தயாரிக்கின்றனர். கொப்பரையிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்தப் பயன்படுத்துகிறோம், மட்டையிலிருந்து கயிறு எடுக்கிறோம்; தென்னங்கீற்று பல்வேறு கிராமப்புற மக்களின் வீட்டுக் கூரையாகப் பயன்படுகிறது. இதுமட்டுமல்லாமல், வீட்டைச் சுத்தம்

செய்வதற்கும் இதிலிருந்து கிடைக்கும் பொருளைப் பயன்படுத்துகிறோம். தென்னையிலிருந்து எடுக்கப்படும் பதநீர் மிக முக்கியமான ஒன்று. இது உடலுக்கு நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் கோகோ கோலா, கேம்பா கோலா போன்ற செயற்கையாய்த் தயாரிக்கப்படும் பானங்களுக்கு மாற்றாக இந்தப் பதநீரை நாம் பதப்படுத்தி விற்றால், அது தென்னை விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தையும் வளப்படுத்தும். 1 ரூபாய் 35 பைசாவுக்கு மக்கள் வாங்கி அருந்தும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் குளிர் பானங்களுக்கு மாற்றாக 25 பைசாவுக்கு விற்றப்படும் - உடலுக்கு நலம் பயக்கும் இந்தப் பதநீரை அரசும், தென்னை வளர்ச்சி வாரியமும் பதப்படுத்தி விற்றபணை செய்ய ஆலோசிக்க வேண்டும்...” என்று தென்னை வளர்ச்சி வாரியம் குறித்து, 1979-ல் மாநிலங்களவையில் ஆதிசேசய்யா விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்.

கடந்த 2018-ல் கஜா புயலால் தஞ்சை, திருவாரூர், நாகை மாவட்டங்களின் தென்னை விவசாயிகள் முழுமையாக வாழ்வாதாரத்தை இழந்ததையும், இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு 2020 வரையிலும் கூட அவர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்பதையும் 2020, நவம்பர் 16 அன்று ‘இந்து தமிழ் திசை’ கட்டுரை வெளியிட்டிருப்பது இங்கு நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. தென்னை விவசாயம் குறித்த ஆதிசேசய்யாவின் பேச்சு, சுதேசியத்தை மட்டும் வலியுறுத்துவதாக இல்லை; அதனோடு தென்னை விவசாயிகளின் எதிர்காலம், ‘மதுவை ஒழிப்போம்’ என்பதற்கான மாற்று ஆலோசனை ஆகியவற்றையும் முன்னிறுத்துவதாக உள்ளது. வறுமை ஒழிப்பு, அனைவருக்குமான கல்வி, ஏழைகளின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றையே தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் பணியாற்றிய ஆதிசேசய்யா கல்வி, பொருளாதாரம், அறிவியல் தொழில்நுட்பம், இயற்கை வளம், வறுமை ஒழிப்பு, தற்சார்பு என அனைத்திலும் சுதேசியச் சிந்தனையாளராக இருந்து, தமிழ்நாட்டுக்கும் இந்தியாவுக்கும் பெருமை சேர்த்தவர். அவர் பெயரில் ஒரு விருதையும் நிதி நல்கையையும் தமிழ்நாடு அரசு வழங்க வேண்டும்.

- ஆ. அறிவுழகன், ‘இந்தியப் பொருளாதாரம்: வரலாறு காட்டும் வழிகள்’ என்ற நூலின் தொகுப்பாசிரியர்.

தொடர்புக்கு: aazhagan@rediffmail.com

18.04.2022 ஆதிசேசய்யாவின் 113-வது பிறந்த நாள்

தொடங்கட்டும்

அ. வெண்ணிலா எழுதிய ‘கண்ணகிக்கு நீதி பெற்றுத்தருவாரா முதல்வர்?’ என்ற கட்டுரை (இந்து தமிழ் திசை, 15.04.22), பண்பாட்டு மீட்டெடுப்பைக் கோருவதாக இருந்தது. தமிழ் நிலவியல் சார்ந்து சங்கம் மற்றும் சங்கம் மருவிய காலத்துக் கவிஞர்கள் கொண்டிருந்த விழிப்புணர்வை இளங்கோவடிகள் வழியே அ. வெண்ணிலா பயணித்ததும் அது குறித்து அவர் விளக்கியதும் சிறப்பு. அவரது கள ஆய்வின் பரிமாணங்களை உரை முடிந்தது.

சுபரிமலைக்கான அனுமதி என்பது கேரள அரசின் வணிக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையது. கண்ணகிக் கோட்டம் அப்படியொரு நிலையை எய்த நெடுங்காலம் பிடிக்கலாம். இருப்பினும் தொன்மை, தொல்லியல், வரலாறு, பண்பாடு, வனச்சூழல் குறித்த அக்கறையைத் தமிழ்நாடும் கேரளமும் உரை வேண்டிய நன்முசூர்த்தம் அ. வெண்ணிலாவின் கட்டுரை வழியாகத் தொடங்கட்டும்.

- தாமரைபாரதி, சென்னை.

இப்படிக்கு இவர்கள்